

substantivis paullatim abiisse in adiectiva, aut adiectiva quaedam ad analogiam illorum substantivorum posteriore tempore esse ficta.

ἀγκυλο-μή-της, hoc vocabulum non tam tractum est a vocabulo *μη-τις*, quam potius una cum *μη-τις* a radice quadam *μα* (= *μαν*, *μεν* cogitare cf. G. C.) cf. *δολο-μή-της*; *ἀγορη-τής* (*ἀγορεύω*); *ἀγροιώτης*: *ἀγρότης* = *ἀσπιδ-ιώτης*: *ἀσπισ-τής*, necesse non est ponamus adiectivum *ἀγροῖος*, verum ad thema *ἀγρο* accessit terminatio quaedam aucta *ιώτης*, quemadmodum ad thema *πολι* terminatio *ήτης*; *ἀγρό-της* π 218 (*ἀγρός*); *ἀγχι-μαχη-τής* (*μάχ-ομαι*) cf. *μαχη-τής*; *ἀή-της* (*ἄημι*) flatus; *αἰει-γεν-έ-της* (*γεν-έ-σθαι*); *αἰθρη-γεν-έ-της* ε 296; *αἰν-αρ-έ-της* Π 31 is, qui terribilia patrat (rad. *ἀρ*, *ἀραρίσκω*) cf. π 169: *μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε*. Itaque *αἰναρέτης* productum puto statim e radice *ἀρ*, non derivatum a subst. *ἀρετή*; *αἰσυνή-της* θ 258 (*αἰσυνάω* p. H.); *αἰχμη-τής* (*αἰχμή*), nominativus *αἰχμητά* legitur E 197; *ἀκ-ακῆ-τα* per reduplicationem hoc vocabulum fictum est ex radice *ἀκέομαι* (sano) cf. *ἀρ-αρ-ίσκω*; *ἀκαλα-ῥῥεί-της* (*ῥέω*); *ἀ-κοί-της* (*κεῖ-μαι*) cf. *παρα-κοί-της*, *ἄ-κοι-τις*, *παρα-κοι-τις*, *κοί-τη*, illud a copulativum, quod vocant, cernitur etiam in *ἄ-λοχος* cf. con-tubernalis; *ἀκοντισ-τής* (*ἀκοντίζω*); *ἀλή-της* (*ἀλάομαι*); *ἀλφησ-τής*, veteres grammatici hoc vocabulum a verbo *ἀλφεῖν* (*ἀλφάνω*) derivarunt, C. Fr. Hermannus et Doederleinius compositum ex *ἄλφι* et *ἔδειν* voluerunt (= *ἀλφε-εδ-της*), cum qua vocabuli notione conferri potest illud: *ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες, ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες*. Eiusdem figurae est *ὠμηστής* = *ὠμ-εδ-τής*; *ἀνδρ-ει-φόν-της* (rad. *φεν*, *ἔ-πε-φν-ον*). Animadvertas illud *ει* media in voce, ubi exspectamus *ο* cf. *Ἀργ-ει-φόντης*; *ἀργεσ-τής* = *ἀργετ-τής* (cf. dativ. et acc. *ἀργέτι*, *ἀργέτα* adiectivi *ἀργής*, *ἦτος*) albus Notus. Hor. carm. I, 7. 14. sq. *ὁ λευκόνοτος* Aristot.; *ἀσπιδιώτης*: *ἀσπιδ-* = *ἀγροιώτης*: *ἀγρό-*; *ἀσπισ-τής* = *ἀσπιδ-τής* (*ἀσπίς*); *ἀστεροπη-τής* (*ἀστεροπή*); *ἀστυ-βοώ-της* Ω 701 (*βοάω*). Sine dubio *ἀστυ-βοή-της*, id quod exspectamus, in *ἀστυβοώτης* est mutatum propter antecedentem vocalem *ο*, accedit quod *βοάω* idem est atque *βοσ-άω*; *βαθν-ῥῥεί-της* (*ῥέω*) cf. *ἀκαλαῤῥείτης*; *βουλευ-τής* Z 114 (*βουλεύω*); *βύκ-της* (*βύζω*, *ξω*) κ 20 *οἱ ἡχητικοὶ ἄνεμοι* schol.; *δέκ-της* δ 248 (*δέχομαι*); *δολο-μή-της* A 540 cf. *ἀγκυλομήτης*; *ἔδνω-τής* N 382 (*ἔδνόω*); *εἰλαπινας-τής* P 577 (*εἰλαπινάζω*); *ἐκατη-βελ-έ-της* A 75 (*βάλλω*) cf. *ἐκατη-βόλος*; *ἐμ-πυρι-βή-της* (*ὁ ἐν πυρὶ βαίνων τρίπους* N 702 der Feuerständer); *ἐπη-τής* Lobeck. Paral. p. 440 docuit, *ἐπητής* nullo modo cum *ἔπος* iungi posse, ipse vocabulum cum vocibus *ἔτης*, *ἑταῖρος* cognatum esse suspicatur. Equidem malo hoc vocabulum referre ad verbum *ἐπ-αῖω*, cuius radix est *ἄσ*. Ita si res se habet, *ἐπ-η-τής* significat eum, qui bene auscultet alterique aures praebeat; *ἐπι-στά-της* ρ 455 (*ἐπι-στυῆ-ναι*) homo mendicus, qui adstat ad viam, ut stipem a praetereuntibus colligat; *ἐρι-βρεμ-έ-της* N 624 (*βρέμω*): *ἐριβρομος* = *ἐκατηβελέτης*; *ἐκατη-βόλος* cf. *ὕψιβρεμέτης*; *ἔ-της* = *σε-της* cf. Hoffmann. quaest. Hom. II, 38 = *σε-της* (Benfey), quemadmodum *ἔθος* factum est ex *σεέθος*. Itaque si *ἔται* a radice pronominis tertiae personae *έ* (= *σε*) productum putamus (cf. *ἑταῖρος* = *έ-τα-ριος*), ab initio hoc vocabulum designavit eos, quos quis appellat 'suos', i. e. consanguineos et familiares. Eorum opinionem, qui *ἔται* cum voc. sanscr. 'vatsalas' (amicus) comparant (cf. L. M. II, 147), refutavit G. Curtius 616; *εὐ-μεν-έ-της* ζ 185 (benevolus, propitius), voc. non derivandum puto ab adiectivo *εὐμενής*, sed a radice *μεν* (= *μαν*, *μέ-μον-α*), in qua radice inest cogitandi quoque notio. *εὐ-μεν-έ-της*: *μαν* = *ἐκατη-βελ-έ-της*: *βαλ* = *ἐρι-βρεμ-έ-της*: *βρεμ*; *εὐ-ῥῥεί-της* (*ῥέω*); *ἡπεροπεν-τής* (*ἡπερο-πέυω*); *ἡπύ-τα* (*ἡπύω*) H 384; *θηρεν-τής* (*θηρεύω*) *θυμο-ραῖσ-τής* (*θαίω*, *ἐθραίσθη*); *θωρηκ-τής* (*θωρήσσω*); *ἰκ-έ-της* (*ἴκω*) is, qui alterum supplex adit; *ἰππ-ηλά-τα* (*ἐλαύνω*), ε mutatum est in η, quemadmodum α in η transiit in voce *νεφελ-ηγερέτα*; *ἰππο-*